

Prosi nappi

Kyllä turkulaiset sitten ovat ihmeellisiä! Missään muussa maailman kolkassa ei saatane tällaista kohua kuuden ihmisen työpaikasta ja keskinkertaisesta tuotteesta.

Kyse on tietenkin Turun Sinapista. Sana Sinappi myös suurella alkukirjaimella! The Sinappi.

Suuri kansainvälien yritys aikoo siirtää sinapin valmistuksen Ruotsiin suureen ja uuden aikaiseen tehtaaseen. Ties vaikka siinä siirrossa laatukin kohentuisi.

Valtakunnan päälehteä myöten on julkaistu suuria ja huippukalliita keltasinisiä sinapin puolustajien ilmoituksia. Allekirjoittajien joukko koostuu todella mielenkiintoisista nimistä, joita ei millään uskoisi saman ilmoituksen allekirjoittajiksi. Meidän Karita Mattilammekin komeilee kärkipäässä. Joillekin tukijoille ilmoitus käy kyllä mainiosta vaalimainoksesta, mutta useimpien motiivit kummastuttavat.

Turun sinappihan on samanlaista keltaista mössöä kuin muutkin kauppojen hyllyltä löytyvät tehdassinapit. Jos on kerrankin vaivautunut valmistamaan itse sinappinsa tai saanut kotitekoista sisulla ja sydämellä keitettyä, ei toista kertaa tarkoituksella turkulaista makkaralleen levittele. Se on vieläpä niin mietoa löllöä, ettei se edes kunnolla sotke kravattia.

Yksi asia Turun sinapissa käy kuitenkin ylitse muiden. Sille on onnistuttu luomaan huippuhieno brändi. Yhtä tai kahta en vaihda, on syöplynyt suomalaisten sieluihin. Kuluneen näköisen näyttelijän alakuloinen olemus tuntuu vitsiltä, mutta se toimii. Mainosmiehet osasivat todella hommansa.

Väitetään, että hienoa tuotemerkkiä ja mainetta ei voi luoda ilman verratonta tuotetta. Ei pidä paikkaansa. Johan Ladankin iskulause lujaa laatua lada sen todisti.

Turun Sinapin puolustajien hätähuuto on kirvoittanut liudoittain vakavia kolumneja. Ehkäpä osuvimmin pohdiskelee Talouselämä pääkirjoituksessaan, että miksi äänekäimmät liikkeet aina syntyvät pienimpien ja mitättömimpien asioiden ympärille. Ovatko isommat linjat liian etäisiä möhkäleitä, ettei yksilö saa niistä otetta?

Joulun lähestyessä sinapin kulutus kasvaa. Sinappi kuuluu suomalaiseen joulunaluspöytään. Lapsuuden muistojeni perusteella uskallan väittää, että valtaosa joulusinapista keitettiin kotona. Nyt kotikeittelyt ovat muutenkin vähentyneet, mutta monet yhdistykset paikkaavat talouttaan valmistamalla oivallista sinappia ja myymällä sitä herkkusuille.

Ennen kuin tarttuu tuubiin kaupan hyllyllä, kannattaa sitkeästi odotella, josko saataville ilmestyisi kunnollista kirpeää kotisinappia.

pajen